

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์แรกเพื่อสำรวจรูปแบบการรับรู้ความรู้สึกและรูปแบบความสนใจในกิจกรรมยามว่างของวัยรุ่นตอนปลาย และมีจุดประสงค์ที่สองเพื่อ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการรับรู้ความรู้สึกและรูปแบบความสนใจในกิจกรรมยามว่างของวัยรุ่นตอนปลาย ในงานวิจัยนี้ ประเมินรูปแบบความสนใจในกิจกรรมยามว่างโดยใช้เครื่องมือประเมินที่ดัดแปลงมาจาก เครื่องมือ Adolescent Leisure Interest Profile ของ Alexis D. Henry และประเมินรูปแบบการรับรู้ความรู้สึกได้จาก เครื่องมือประเมินรูปแบบการรับรู้ความรู้สึกเพื่อพัฒนาระบบประสาทสำหรับคนไทย (Thai Sensory Profile Assessment Tool: TSPA) ของเทียม ศรีคำจักษ์และคณะ (51)

ผลของการศึกษาวิจัยนำเสนอออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. ลักษณะข้อมูลพื้นฐานของวัยรุ่นตอนปลาย
2. รูปแบบการรับรู้ความรู้สึกของวัยรุ่นตอนปลาย
3. รูปแบบความสนใจในกิจกรรมยามว่างของวัยรุ่นตอนปลาย
4. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการรับรู้ความรู้สึกและรูปแบบความสนใจในกิจกรรมยามว่างของวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งใช้การวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman rank correlation coefficient)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

การศึกษาเรื่องรูปแบบการรับรู้รู้สึกและความสนใจในกิจกรรมยามว่างของวัยรุ่นตอนปลาย
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และแปลผลข้อมูลโดยนำเสนอในรูปแบบตาราง พร้อม
กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

SPSI	แทน	ความชอบทางการรับรู้รู้สึกด้านการมองเห็น
SPSO	แทน	ความชอบทางการรับรู้รู้สึกด้านการได้ยิน
SPSM	แทน	ความชอบทางการรับรู้รู้สึกด้านการได้กลิ่น
SPTA	แทน	ความชอบทางการรับรู้รู้สึกด้านการรับรส
SPTO	แทน	ความชอบทางการรับรู้รู้สึกด้านกายสัมผัส
SPMO	แทน	ความชอบทางการรับรู้รู้สึกด้านการเคลื่อนไหว
STSI	แทน	ระดับการรับรู้รู้สึกด้านการมองเห็น
STSO	แทน	ระดับการรับรู้รู้สึกด้านการได้ยิน
STSM	แทน	ระดับการรับรู้รู้สึกด้านการได้กลิ่น
STTA	แทน	ระดับการรับรู้รู้สึกด้านการรับรส
STTO	แทน	ระดับการรับรู้รู้สึกด้านกายสัมผัส
STMO	แทน	ระดับการรับรู้รู้สึกด้านการเคลื่อนไหว
INTEREST	แทน	ความสนใจในกิจกรรมยามว่าง
FREQUENCY	แทน	ความถี่ในการประกอบกิจกรรมยามว่าง
COMPETENCE	แทน	ความสามารถในการประกอบกิจกรรมยามว่าง
SATISFACTORY	แทน	ความพึงพอใจในการประกอบกิจกรรมยามว่าง

ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลพื้นฐานของวัยรุ่นตอนปลาย

ตาราง 5 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คนจำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	132	35.70
หญิง	238	64.30
อายุ ($\bar{x} = 16$ ปี 11 เดือน ± 5.12 เดือน)		
16 ปี – 16 ปี 11 เดือน	198	53.50
17 ปี – 17 ปี 11 เดือน	171	46.20
18 ปี – 18 ปี 11 เดือน	1	0.30
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	85	23.00
มัธยมศึกษาปีที่ 5	285	77.00

จากตาราง 5 แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 64.30 และเพศชายจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 35.70 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 16 ปีถึง 16 ปี 11 เดือนจำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 และมีอายุเฉลี่ย 16 ปี 11 เดือน ± 5.12 เดือน และการศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 285 คนคิดเป็นร้อยละ 77

ส่วนที่ 2 รูปแบบการรับความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความชอบทางการรับความรู้สึกในแต่ละด้าน (sensory preferences) และระดับการรับความรู้สึกในแต่ละด้าน (sensory thresholds) ของวัยรุ่นตอนปลาย

ระบบรับความรู้สึก	ความชอบทางการรับความรู้สึก	ระดับการรับความรู้สึก
	$\bar{x} \pm SD$	$\bar{x} \pm SD$
การได้ยิน	2.53 \pm 0.52	1.66 \pm 0.35
การมองเห็น	2.42 \pm 0.49	1.59 \pm 0.43
กายสัมผัส	2.16 \pm 0.53	2.13 \pm 0.39
การเคลื่อนไหว	2.16 \pm 0.63	1.87 \pm 0.38
การดมกลิ่น	2.04 \pm 0.64	1.47 \pm 0.40
การรับรส	1.85 \pm 0.50	1.57 \pm 0.41

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่าเด็กวัยรุ่นตอนปลายมีคะแนนเฉลี่ยของความชอบทางการรับความรู้สึกทางด้านการได้ยินในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 2.53 \pm 0.52$) รองลงมาได้แก่ การมองเห็นและกายสัมผัสตามลำดับ ($\bar{x} = 2.42 \pm 0.49, 2.16 \pm 0.53$) นอกจากนี้ พบว่าค่าเฉลี่ยของความชอบทางการรับความรู้สึกทั้ง 6 ระบบรับความรู้สึกอยู่ระหว่าง 1.85 – 2.53 ซึ่งแสดงถึงความชอบทางการรับความรู้สึกระดับปานกลาง วัยรุ่นตอนปลายมีคะแนนเฉลี่ยของระดับการรับความรู้สึกทางด้านกายสัมผัสในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 2.13 \pm 0.39$) รองลงมาได้แก่ การเคลื่อนไหวและการได้ยินตามลำดับ ($\bar{x} = 1.87 \pm 0.38, 1.66 \pm 0.35$) และยังพบอีกว่า ค่าเฉลี่ยของระดับการรับความรู้สึกทั้ง 6 ระบบที่อยู่ระหว่าง 1.47 – 2.13 แสดงว่าระดับการรับความรู้สึกอยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง

ตาราง 7 แสดงจำนวนวัยรุ่นตอนปลายที่ให้คะแนนความชอบทางการรับรู้ความรู้สึก โดยแบ่งตามการรับรู้ความรู้สึกแต่ละด้าน

การรับรู้ความรู้สึก	จำนวนคน (ร้อยละ)				
	0 = ไม่เคย	1=น้อยครั้ง	2=บางครั้ง	3=บ่อยครั้ง	4=ทุกครั้ง
การมองเห็น	11 (3)	61 (16)	121 (33)	112 (30)	65 (18)
การได้ยิน	18 (5)	61 (16)	91 (25)	108 (29)	92 (25)
การได้กลิ่น	41 (11)	89 (24)	109 (30)	78 (21)	53 (14)
การรับรส	55 (15)	92 (25)	110 (30)	80 (21)	33 (9)
กายสัมผัส	43 (12)	77 (21)	100 (27)	77 (21)	73 (19)
การเคลื่อนไหว	32 (9)	78 (21)	114 (31)	90 (24)	56 (15)

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นตอนปลายส่วนใหญ่มีความชอบทางการรับรู้ความรู้สึกด้านการมองเห็นระดับปานกลาง (มีการตอบสนองจำนวนบางครั้ง = 33%) มีความชอบทางการรับรู้ความรู้สึกด้านการได้กลิ่นระดับปานกลาง (มีการตอบสนองจำนวนบางครั้ง = 30%) มีความชอบทางการรับรู้ความรู้สึกด้านการรับรสระดับปานกลาง (มีการตอบสนองจำนวนบางครั้ง = 30%) มีความชอบทางการรับรู้ความรู้สึกด้านกายสัมผัสระดับปานกลาง (มีการตอบสนองจำนวนบางครั้ง = 27%) มีความชอบทางการรับรู้ความรู้สึกด้านการเคลื่อนไหวระดับปานกลาง (มีการตอบสนองจำนวนบางครั้ง = 31%) และวัยรุ่นตอนปลายส่วนใหญ่มีความชอบทางการรับรู้ความรู้สึกด้านการได้ยินระดับสูง (มีการตอบสนองจำนวนบ่อยครั้ง = 29%)

ตาราง 8 แสดงจำนวนวัยรุ่นตอนปลายที่ให้คะแนนระดับการรับรู้ความรู้สึก โดยแบ่งตามการรับรู้ความรู้สึกแต่ละด้าน

การรับรู้ความรู้สึก	จำนวนคน (ร้อยละ)				
	0=ไม่เคย	1=น้อยครั้ง	2=บางครั้ง	3=บ่อยครั้ง	4=ทุกครั้ง
การมองเห็น	45 (12)	137 (37)	123 (33)	54 (15)	11 (3)
การได้ยิน	49 (13)	118 (32)	127 (35)	61 (16)	15 (4)
การได้กลิ่น	74 (20)	128 (35)	107 (29)	45 (12)	16 (4)
การรับรส	64 (17)	127 (34)	105 (29)	53 (14)	21 (6)
กายสัมผัส	39 (10)	85 (23)	99 (27)	81 (22)	66 (18)
การเคลื่อนไหว	46 (12)	101 (27)	112 (30)	76 (21)	35 (10)

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นตอนปลายส่วนใหญ่มีระดับการรับรู้ความรู้สึกทางการมองเห็นต่ำ (มีการตอบสนองจำนวนน้อยครั้ง = 37%) มีระดับการรับรู้ความรู้สึกทางการได้กลิ่นต่ำ (มีการตอบสนองจำนวนน้อยครั้ง = 35%) มีระดับการรับรู้ความรู้สึกทางการรับรสต่ำ (มีการตอบสนองจำนวนน้อยครั้ง = 34%) มีระดับการรับรู้ความรู้สึกทางการได้ยินปานกลาง (มีการตอบสนองจำนวนบางครั้ง = 35%) มีระดับการรับรู้ความรู้สึกทางกายสัมผัสปานกลาง (มีการตอบสนองจำนวนบางครั้ง = 27%) และมีระดับการรับรู้ความรู้สึกทางการเคลื่อนไหวปานกลาง (มีการตอบสนองจำนวนบางครั้ง = 30%)

ส่วนที่ 3 รูปแบบความสนใจในกิจกรรมยามว่างของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 9 แสดงรูปแบบความสนใจในกิจกรรมยามว่างในแต่ละประเภทของวัยรุ่นตอนปลาย

กิจกรรมยามว่าง	ความสนใจ ในกิจกรรม ยามว่าง (ร้อยละ)	ความถี่ในการ ประกอบกิจกรรม ยามว่าง (ร้อยละ)	ความสามารถใน การประกอบ กิจกรรมยามว่าง (ร้อยละ)	ความพึงพอใจ ในการประกอบ กิจกรรมยามว่าง (ร้อยละ)
กิจกรรมทางสังคม	71.67	49.20	79.00	83.67
กิจกรรมการผ่อนคลาย	69.67	61.60	80.67	83.00
กิจกรรมทางปัญญา	66.67	57.40	71.67	76.67
กิจกรรมการสร้างสรรค์	63.33	45.00	70.33	78.33
กิจกรรมออกกำลังกาย	59.33	37.00	70.33	76.00
กิจกรรมกลางแจ้ง	58.67	35.60	68.00	75.33
กิจกรรมชมรม/คลับ	57.67	32.00	71.00	74.67
กิจกรรมกีฬา	54.67	26.80	63.67	74.67

จากตาราง 9 แสดงประเภทกิจกรรมยามว่างที่อยู่ในความสนใจของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า วัยรุ่นตอนปลายสนใจกิจกรรมทางสังคมมากที่สุด (ร้อยละ 71.67) รองลงมาคือ กิจกรรมการผ่อนคลาย (ร้อยละ 69.67) และกิจกรรมทางปัญญา (ร้อยละ 66.67) และกิจกรรมที่วัยรุ่นตอนปลายสนใจน้อยที่สุดคือ กิจกรรมกีฬา (54.67)

ความถี่ในการทำกิจกรรมยามว่างของวัยรุ่นตอนปลาย พบว่า วัยรุ่นตอนปลายทำกิจกรรมการผ่อนคลายบ่อยที่สุด (ร้อยละ 61.60) รองลงมาคือ กิจกรรมทางปัญญา (ร้อยละ 57.40) และกิจกรรมทางสังคม (ร้อยละ 49.20) และกิจกรรมที่วัยรุ่นตอนปลายมีความถี่ในการทำน้อยที่สุดคือ กิจกรรมกีฬา (26.80)

ความสามารถในการทำกิจกรรมยามว่าง พบว่า วัยรุ่นตอนปลายประเมินว่าตนเองมีความสามารถด้านกิจกรรมการผ่อนคลายมากที่สุด (ร้อยละ 80.67) รองลงมาคือ กิจกรรมทางสังคม

(ร้อยละ 79.00) และกิจกรรมทางปัญญา (ร้อยละ 71.67) และกิจกรรมที่วัยรุ่นตอนปลายประเมินว่าตนเองมีความสามารถน้อยที่สุดคือ กิจกรรมกีฬา (63.67)

ความพึงพอใจในการทำกิจกรรมยามว่าง พบว่า วัยรุ่นตอนปลายพอใจกับกิจกรรมทางสังคมมากที่สุด (ร้อยละ 83.67) รองลงมาคือ กิจกรรมการผ่อนคลาย (ร้อยละ 83.00) และกิจกรรมการสร้างสรรค์ (ร้อยละ 78.33) และกิจกรรมที่วัยรุ่นตอนปลายมีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ กิจกรรมชมรม/คลับ และกิจกรรมกีฬา (74.67)

ตาราง 10 แสดงจำนวนวัยรุ่นตอนปลายที่ให้คะแนนสูงสุดในแต่ละคำถาม โดยแบ่งตามหมวดกิจกรรมยามว่าง

กิจกรรม	จำนวนคน (ร้อยละ)			
	ความสนใจ (ร้อยละ)	ความถี่ (ร้อยละ)	ความสามารถ (ร้อยละ)	ความพึงพอใจ (ร้อยละ)
กิจกรรมทางสังคม	151 (41)	36 (10)	111 (44)	145 (58)
กิจกรรมการผ่อนคลาย	146 (39)	125 (34)	124 (49)	141 (56)
กิจกรรมการสร้างสรรค์	110 (30)	32 (9)	51 (25)	84 (41)
กิจกรรมทางปัญญา	102 (28)	60 (16)	69 (25)	102 (37)
กิจกรรมกลางแจ้ง	89 (24)	2 (1)	17 (21)	28 (35)
กิจกรรมออกกำลังกาย	88 (24)	16 (4)	39 (25)	59 (38)
กิจกรรมชมรม	76 (21)	14 (4)	35 (24)	45 (31)
กิจกรรมกีฬา	61 (16)	10 (3)	18 (15)	35 (29)

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นตอนปลายส่วนใหญ่มีความสนใจในกิจกรรมยามว่างด้านกิจกรรมทางสังคม (ร้อยละ 41) กิจกรรมการผ่อนคลาย (ร้อยละ 39) และกิจกรรมการสร้างสรรค์ (ร้อยละ 30) ตามลำดับ

วัยรุ่นตอนปลายส่วนใหญ่มีความถี่ในการประกอบกิจกรรมยามว่างด้าน กิจกรรมการผ่อนคลาย (ร้อยละ 34) กิจกรรมทางปัญญา (ร้อยละ 16) และกิจกรรมทางสังคม (ร้อยละ 10) ตามลำดับ

วัยรุ่นตอนปลายส่วนใหญ่มีความสามารถในการประกอบกิจกรรมยามว่างด้าน กิจกรรมการผ่อนคลาย (ร้อยละ 49) กิจกรรมทางสังคม (ร้อยละ 44) และ กิจกรรมการสร้างสรรค์ กิจกรรมทางปัญญา กิจกรรมออกกำลังกาย (ร้อยละ 25 เท่ากัน) ตามลำดับ

วัยรุ่นตอนปลายส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการประกอบกิจกรรมยามว่างด้าน กิจกรรมทางสังคม (ร้อยละ 58) กิจกรรมการผ่อนคลาย (ร้อยละ 56) และกิจกรรมการสร้างสรรค์ (ร้อยละ 41) ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการรับรู้เกี่ยวกับรูปแบบความสนใจในกิจกรรมยามว่างของวัยรุ่นตอนปลาย โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (Spearman rank correlation coefficient)

ตาราง 11 แสดงระดับความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสนใจในกิจกรรมยามว่าง ความถี่ในการประกอบกิจกรรมยามว่าง ความสามารถในการประกอบกิจกรรมยามว่าง และความพึงพอใจในการประกอบกิจกรรมยามว่าง

ตัวแปร	ค่า r	ระดับความสัมพันธ์
ความสนใจ กับ ความถี่ในการประกอบกิจกรรมยามว่าง	0.53	สูง
ความสนใจ กับ ความสามารถในการประกอบกิจกรรมยามว่าง	0.29	ต่ำ
ความสนใจ กับ ความพึงพอใจในการประกอบกิจกรรมยามว่าง	0.28	ต่ำ
ความถี่ กับ ความสามารถในการประกอบกิจกรรมยามว่าง	0.25	ต่ำ
ความถี่ กับ ความพึงพอใจในการประกอบกิจกรรมยามว่าง	0.08	ไม่มี
ความสามารถ กับ ความพึงพอใจในการประกอบกิจกรรมยามว่าง	0.71	สูง

จากตาราง 11 พบว่า ผลจากการทดสอบสหสัมพันธ์ภายในระหว่างระดับความสนใจในกิจกรรมยามว่าง ความถี่ในการประกอบกิจกรรมยามว่าง ความสามารถในการประกอบกิจกรรมยามว่าง และความพึงพอใจในการประกอบกิจกรรมยามว่างของวัยรุ่นตอนปลาย พบว่า หลายตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยเป็นความสัมพันธ์กันในเชิงบวกซึ่งอาจสรุปตามลำดับได้ดังนี้ ความสนใจในกิจกรรมยามว่างมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความถี่ในการประกอบกิจกรรมยามว่าง ($r = 0.53$) ความสามารถในการประกอบกิจกรรมยามว่าง ($r = 0.29$) ความพึงพอใจในการประกอบกิจกรรมยามว่าง ($r = 0.28$) ความสามารถในการประกอบกิจกรรมยามว่างมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความพึงพอใจในการประกอบกิจกรรมยามว่าง ($r = 0.71$) ความถี่ในการประกอบกิจกรรมยามว่าง ($r = 0.25$) แต่ความถี่ในการประกอบกิจกรรมยามว่างไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความพึงพอใจในการประกอบกิจกรรมยามว่าง (79)

ตาราง 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของรูปแบบการรับรู้สื่อกีฬาและรูปแบบความสนใจกับระดับความสนใจในกิจกรรมยามว่าง ความถี่ในการประกอบกิจกรรมยามว่าง ความสามารถในการประกอบกิจกรรมยามว่าง และความพึงพอใจในการประกอบกิจกรรมยามว่าง

	INTEREST	FREQUENCY	COMPETENCE	SATISFACTORY
Sensory Preference	0.34**	0.30**	0.29**	0.17**
Sensory Threshold	-0.15**	-0.20**	-0.33**	-0.17**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรด้านความชอบทางการรับรู้สื่อกีฬาที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรูปแบบของกิจกรรมยามว่าง ได้แก่ ความสนใจ ความถี่ ความสามารถและความพึงพอใจในการประกอบกิจกรรมยามว่าง อยู่ในระดับต่ำ ($r = 0.17, 0.26, 0.30$, และ 0.34 ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนตัวแปรด้านระดับการรับรู้สื่อกีฬาที่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับรูปแบบของกิจกรรมยามว่าง ได้แก่ ความสนใจ ความถี่ ความสามารถและความพึงพอใจในการประกอบกิจกรรมยามว่าง อยู่ในระดับต่ำ ($r = -0.15, -0.17, -0.19$ และ -0.33 ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

ตาราง 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมของรูปแบบการรับรู้สติและรูปแบบความสนใจกับระดับความสนใจในกิจกรรมยามว่าง ความถี่ในการประกอบกิจกรรมยามว่าง ความสามารถในการประกอบกิจกรรมยามว่าง และความพึงพอใจในการประกอบกิจกรรมยามว่าง

Sensory Preference	INTEREST	FREQUENCY	COMPETENCE	SATISFACTORY
SPSI	0.31**	0.25**	0.25**	0.10
SPSO	0.28**	0.21**	0.26**	0.17**
SPSM	0.22**	0.20**	0.18**	0.14**
SPTA	-0.12*	0.15**	0.12*	0.07
SPTO	0.24**	0.24**	0.25**	0.15**
SPMO	0.24**	0.23**	0.16**	0.05
Sensory Threshold				
STSI	-0.17**	-0.26**	-0.31**	-0.16**
STSO	-0.02	-0.05	-0.14**	-0.02
STSM	-0.17**	-0.12*	-0.29**	-0.19**
STTA	-0.05	0.01	-0.13*	-0.08
STTO	0.01	-0.04	-0.09	-0.06
STMO	-0.12*	-0.17**	-0.14**	-0.04

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรด้านความชอบทางการรับรู้สติทั้ง 6 ด้าน คือ การมองเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การรับรส กายสัมผัส และการเคลื่อนไหว มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรูปแบบของกิจกรรมยามว่างอยู่ในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนตัวแปรด้านระดับการรับรู้สติทั้ง 6 ด้าน มีความสัมพันธ์เชิงลบกับรูปแบบของกิจกรรมยามว่างอยู่ในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน